

Neen! Sociale achteruitgang is niet de rol van de socialistische partijen!

Na de akkoorden over de splitsing van BHV en over de herziening van de Bijzondere Financiëringwet in een plots « constructieve » sfeer bereidt PS-formateur Elio Di Rupo zich voor, zijn opdracht rond te krijgen door een regering te leiden waarvan de voornaamste doelstelling “de markten gerust te stellen” is. Onder het voorwendsel de schuld te verminderen zal het regeringsakkoord betrekking hebben op een bezuinigingsplan t.b.v. 22 miljard tegen 2015.

Met andere woorden belooft de toekomstige regering ons een nooit gezien sociale achteruitgang.

Om dit ons te laten slikken, zullen de onderhandelaars en hun bemiddelaars de nadruk opleggen op het dreigende chaosgevaar (barsten van het land, verkiezingen, ...).

De 22 miljard-doelstelling voor 2015 die door de Europese Unie en het Internationaal Monetair Fonds opgelegd wordt, betekent dat al onze rechten op losse schroeven worden gezet.

Kortingen in de gezondheidszorgbegroting, schrappen van banen in de overheidsfunctie, vermindering van de werkloosheids- en sociale uitkeringen liggen op tafel.

Een nieuwe aanval tegen het brugpensioenstelsel, het einde van het vervroegde pensioen op 60 jaar, een nieuwe berekening van de pensioenuitkeringen van de statutaire agenten van de overheidsdiensten, een vermindering van de pensioenuitkeringen in de privé sector via de berekening van de loopbaan en van de gelijkgestelde periodes. Men wil de 1ste pijler van de pensioenen door repartitie langzaam laten achteruitgaan en men wil de pensioenen van de 2de pijler door kapitalisatie veralgemenen.

Deze maatregelen zullen gepaard gaan met andere die bedoeld zijn om ons de rekening van de redding van de euro of van de financiële crisis indien de euro barst te laten betalen. Met dit beleid dreigt het Belgisch sociaal model afgebroken te worden.

Een wereld van armoede voor de werknemers en zonder toekomst voor de jongeren is wat ze aan het voorbereiden zijn.

De bereikte akkoorden zullen de splitsing van belangrijke delen van de sociale zekerheid organiseren: kinderbijslag, een deel van het gezondheidsbeleid, een deel van de vermindering van de sociale bijdragen (uit naam van het arbeidsbeleid!). En men moet toch toegeven dat de fiscaliteit via 30 % van de belasting van de natuurlijke personen al breed geregionaliseerd is. De toekomstige bijzondere financieringswet zal de verdeling tussen de gewesten en dus tussen de werknemers nog scherper doen uitkomen.

Deze akkoorden botsen met wat het ABVV sinds 2007 altijd herhaald heeft en in het bijzonder met haar motie van het federaal congres van 3 juni 2010 waarin ze voor « **voor het federaal karakter van één niet geprivatiseerde sterke sociale zekerheid** » en voor « **het federaal karakter van een rechtvaardige en evenwichtige fiscaliteit om een afdoende financiering voor sterke openbare diensten te verzekeren** » zich uitsprak.

Het Eenheidscomité-Comité Unité dat in 2007 samengesteld werd op basis van een oproep ter verdediging van de federale eenheid van het ABVV-FGTB en van al de vakverenigingen en ter verdediging van de federale sociale verworvenheden (sociale zekerheid, collectieve arbeidsovereenkomsten, arbeidsrecht, enz.) tegen elke poging om deze te regionaliseren, bevestigt vandaag dat:

- de sociale zekerheid d.i. de betaling van de werkloosheidsuitkeringen, de gezondheid, de kinderbijslag en de pensioenen moeten blijven ressorteren van het Federale Staat!
- de sectorale collectieve arbeidsovereenkomsten moeten nationaal blijven!
- hetzelfde arbeidsrecht moet van toepassing zijn op al de werknemers van het land!

De federale eenheid van onze verworvenheden op losse schroeven zetten betekent ons proberen te verzwakken.

De werknemers hebben het recht te zeggen: wij zullen van onze sociale rechten niet afzien voor de speculanten!

Men probeert ons te laten geloven dat het nodig is van onze sociale rechten – die door de crisis al 35 jaar regelmatig besnoeid werden - af te zien om de schuld te beperken. De overheidsschuld is geen natuurlijke ramp. Het is een kunstmatig mechanisme dat het kapitaal opstelt om de werknemers te plunderen. Men moet voor de propaganda niet zwichten: speculatie op de overheidsschulden is het nieuwe middel dat het overschot aan overgrote kapitalen gevonden heeft om de winsten te garanderen omdat de reële economie voor hen niet meer winstgevend genoeg is. Ze stellen strategieën op om de levensomstandigheden van de arbeidswereld in België, Europa en elders in de wereld uit te zuigen.

We hebben het recht volgende eisen te stellen :

- De overheidsschuld is niet van ons. Wij aanvaarden geen enkel uitdrukkelijk of feitelijk consensus voor de vermindering van de tekorten
- De vakbonden moeten onafhankelijk van de regeringen en van de Europese Unie zijn; weigeren van de oproep tot de vakverenigingen om aan het afbreekbeleid deel te nemen
- Intrekken van de antisociale plannen.

De werknemers hebben het recht de socialistische partijen te zeggen: wij hebben U gekozen om ons tegen de crisis te verdedigen niet om ons erin te laten zinken.

Beide socialistische partijen maken zich klaar om in een regering in te stappen die een nooit gezien austeriteit als programma heeft. Ze lijken zelfs bereid te zijn voor de eisen van de rechtse partijen onder te doen wat betreft de samenstelling van deze regering. Het mandaat dat ze van hun kiezers gekregen hebben, is absoluut tegenstrijdig met dit beleid. De rechtse partijen hebben er belang bij dat deze partijen die namens de werknemers spreken er zoveel mogelijk bij betrokken raken om de toestand ondoorzichtig te maken. Dit maakt het dan mogelijk de werknemers te verdelen. Daarom vindt het Eenheidscomité-Comité Unité het noodzakelijk dat het mandaat dat de werknemers aan PS en SP.A gegeven hebben, door hen de eerste politieke familie van het land te maken, geëerbiedigd wordt.

Dit mandaat eerbiedigen betekent aan de kant van de werknemers te staan die morgen voor de felle verdediging van hun verworvenheden gaan strijden. Dit betekent ook hen een oplossing te geven. Het is de plicht van PS en SP.A een beleid van sociale achteruitgang te weigeren.

Ja, het is de rol van het ABVV massaal te mobiliseren om de bezuinigingsplannen te dwarsbomen.

Zo luidde de motie van het federaal congres van 3 juni 2010 : « **Alle beleidsverantwoordelijken moeten dan ook weten dat alles wat deze sociale verworvenheden in gevaar zou kunnen brengen, onmiddellijk een grootscheepse syndicale tegenaanval tot gevolg zal hebben** ». Het is de verantwoordelijkheid van de leiders van het ABVV nu de massale tegenaanval te organiseren.

Verklaring van het Eenheidscomité - Comité Unité aangenomen op 29 september 2011.